

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU
(první senát)
14. září 2010

Věc F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
v.
Soudní dvůr Evropské unie

„Veřejná služba — Úředníci — Přijímání — Úředník ve zkušební době — Propuštění na konci zkušební doby — Práva obhajoby — Hodnocení způsobilosti — Soudní přezkum“

Předmět: Žaloba podaná na základě článků 236 ES a 152 AE, kterou se D. Da Silva Pinto Branco domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí Soudního dvora ze dne 24. října 2008, kterým byla na konci své zkušební doby propuštěna, a aby byla uvedenému orgánu uložena náhrada morální újmy, kterou jí mělo toto propuštění způsobit.

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá. Žalobkyni se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.

Shrnutí

1. *Úředníci — Žaloba — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Pojem — Přípravný akt — Opatření přijatá během zkušební doby úředníka — Vyloučení (Služební řád úředníků, články 34, 90 a 91)*

2. *Úředníci — Přijímání — Zkušební doba — Propuštění na konci zkušební doby — Návrh na vyslechnutí úředníka ve zkušební době a hodnotitele — Zamítnutí — Porušení zásady respektování práv obhajoby, povinnosti péče a povinnosti pomoci — Neexistence (Služební řád úředníků, článek 24 a čl. 34 odst. 3)*

3. *Úředníci — Přijímání — Zkušební doba — Vyhodnocení výsledků — Hodnocení způsobilosti úředníka ve zkušební době — Soudní přezkum — Meze (Služební řád úředníků, článek 34)*

1. Do právního postavení nepříznivě zasahují pouze akty nebo opatření, které mají závazné právní účinky, jimiž mohou být přímo a bezprostředně dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem změni jeho právní postavení. Pokud jde o akty nebo rozhodnutí, která jsou vypracovávána v několika fázích, zejména během interního řízení, jsou v zásadě za napadnutelné akty považována jen ta opatření, která vyjadřují konečné stanovisko orgánu na konci tohoto řízení, nikoliv mezitímní opatření, jejichž cílem je příprava konečného rozhodnutí. V oblasti žalob podávaných úředníky tak nejsou přípravné akty vedoucí k rozhodnutí opatřeními, které se jich nepříznivě dotýkají ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu. Tak tomu je u zpráv o zkušební době a stanoviska zpravodajského výboru, které jsou podkladem pro rozhodnutí o propuštění úředníka ve zkušební době.

(viz body 32 až 34)

Odkazy:

Tribunál: 24. června 1993, Seghers v. Rada, T-69/92, Recueil, s. II-651, bod 28; 17. prosince 2003, McAuley v. Rada, T-324/02, Recueil FP, s. I-A-337 a II-1657, bod 28; 11. dubna 2006, Angeletti v. Komise, T-394/03, Sb. VS s. I-A-2-95 a II-A-2-441, bod 36; 17. května 2006, Lavagnoli v. Komise, T-95/04, Sb. VS s. I-A-2-121 a II-A-2-569, bod 33

Soud pro veřejnou službu: 24. května 2007, Lofaro v. Komise, F-27/06 a F-75/06, Sb. VS s. I-A-1-155 a II-A-1-835, bod 58

2. V oblasti propouštění úředníka ve zkušební době nelze odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování vyhovět žádosti o jeho vyslechnutí, jakož i o vyslechnutí hodnotitele označit za porušení zásady respektování práv obhajoby a zásady kontradiktornosti řízení, povinnosti péče nebo článku 24 služebního řádu.

Zásada respektování práv obhajoby, jak je upravena v čl. 34 odst. 3 služebního řádu, nemůže totiž znamenat obecnou povinnost pro orgán oprávněný ke jmenování vyslechnout úředníka ve zkušební době před tím, než přijme rozhodnutí o jeho propuštění, a to přesto, že s tím zpravodajský výbor souhlasí.

Povinnost péče, která odráží rovnováhu mezi právy a povinnostmi, které služební řád vytvořil ve vztazích mezi orgánem veřejné správy a zaměstnanci veřejné správy, znamená, že pokud orgán rozhoduje o situaci úředníka, vezme v úvahu veškeré skutečnosti, které mohou ovlivnit jeho rozhodnutí, a přitom vezme v úvahu nejen zájem služby, ale rovněž zájem dotyčného úředníka. Tak tomu je pokud disponuje zprávami o zkušební době, jakož i vyjádřeními formulovanými osobou, které se tyto zprávy týkají, jinak řečeno, informacemi týkajícími se zájmu služby a zájmu dotyčného úředníka ve zkušební době.

Konečně, cílem povinnosti pomoci, která přísluší administrativě podle článku 24 služebního řádu, je ochrana úředníka před praktikami třetích osob, a nikoli před akty vydanými samotnou administrativou, jejichž přezkum je upraven v jiných ustanoveních služebního řádu.

(viz body 50 až 53)

Odkazy:

Soudní dvůr: 12. července 1973, di Pillo v. Komise, 10/72 a 47/72, Recueil, s. 763, bod 16; 4. února 1987, Maurissen v. Účetní dvůr, 417/85, Recueil, s. 551, bod 12

Tribunál: 5. března 1997, Rozand-Lambiotte v. Komise, T-96/95, Recueil FP, s. I-A-35 a II-97, bod 120

3. Funkcí zkušební doby je umožnit administrativě učinit si konkrétní úsudek o způsobilosti úředníka ve zkušební době ve vztahu k určené funkci, o duchu, ve kterém plní své úkoly a o výkonu ve službě. Na konci zkušební doby musí být administrativa schopna, bez toho aby byla vázána posouzeními během přijímání, utvořit si úsudek o otázce, zda úředník ve zkušební době si zaslouží být jmenován do funkce, na kterou aspiruje. Toto rozhodnutí znamená celkové posouzení kvalit a chování úředníka ve zkušební době, s přihlédnutím k jak pozitivním, tak negativním skutečnostem, k nimž došlo během zkušební doby.

Administrativa má široký prostor pro uvážení, pokud jde o posouzení způsobilosti a výkonu úředníka ve zkušební době s ohledem na služební zájem. Soudu tedy nepřísluší, aby posouzení orgánů nahrazoval svým posouzením, pokud jde o výsledek zkušební doby a způsobilost kandidáta na konečné jmenování ve veřejné službě, s výjimkou případu zjevně nesprávného posouzení nebo zneužití pravomoci.

(viz body 59 a 61)

Odkazy:

Tribunál: výše uvedený rozsudek Rozand-Lambiotte v. Komise, bod 112

Soudní dvůr: 17. listopadu 1983, Tréfois v. Soudní dvůr, 290/82, Recueil, s. 3751, bod 24